

Henstilling nr. 128 om maksimumsvægten af byrder, der må bæres af en enkelt arbejder.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 7. juni 1967 er trådt sammen til sin 51. samling, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til maksimumsvægten af byrder, der må bæres af en enkelt arbejder, hvilket spørgsmål er optaget som 6. punkt på konferencens dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, der supplerer konventionen af 1967 om maksimumsvægt, vedtager i dag den 28. juni 1967 følgende henstilling, der betegnes henstillingen af 1967 om maksimumsvægt:

I. Definition og område.

1. I denne henstilling

- a) betyder udtrykket „manuel transport af byrder“ enhver transport, hvor hele byrdens vægt bæres af en enkelt arbejder; det omfatter optagelse og nedtagelse af byrden;
- b) betyder udtrykket „regelmæssig manuel transport af byrder“ enhver virksomhed, som til stadighed eller hovedsagelig består i manuel transport af byrder, eller som normalt omfatter manuel transport af byrder, selv om dette kun forekommer af og til;
- c) betyder udtrykket „ung arbejder“ en arbejder under 18 år.

2. Medmindre andet er bestemt i henstillingen, finder denne anvendelse både på regelmæssig og lejlighedsvis manuel transport af byrder, bortset fra lette byrder.

5. Denne henstilling finder anvendelse på samtlige erhvervsgræne.

II. Almindeligt princip.

4. Det må hverken kræves eller tillades, at en arbejder foretager manuel transport af byrder, hvis vægt kan udsætte hans sundhed eller sikkerhed for fare.

III. Oplæring og instruktioner.

5. (1) Enhver arbejder, der anvendes til regelmæssig transport af byrder, bør forud for arbejdets overtagelse modtage tilstrækkelig oplæring eller instruktion i arbejdsmetoder med henblik på sundhedsmæssig beskyttelse og forebyggelse af ulykkestilfælde.

(2) En sådan oplæring eller instruktion bør omfatte metoder til optagelse, transport, nedtagelse, losning og stabling af forskellige arter af byrder og bør gives af tilstrækkeligt kvalificerede personer eller institutioner.

(3) En sådan oplæring eller instruktion bør om muligt efterfølges af kontrol under arbejdet for at sikre, at de rigtige metoder anvendes.

6. Enhver arbejder, der lejlighedsvis anvendes til transport af byrder, bør modtage passende instruktion i, hvorledes dette arbejde kan udføres på betryggende måde.

IV. Lægeundersøgelser.

7. Der bør om muligt og nødvendigt kræves en lægeundersøgelse med henblik på egnethed til arbejdet, før en arbejder anvendes til regelmæssig manuel transport af byrder.

8. Der bør fra tid til anden i fornødent omfang foretages fornyede lægeundersøgelser.

9. Vedkommende myndighed bør udarbejde forskrifter vedrørende de i stk. 7 og 8 omhandlede undersøgelser.

10. Den i stk. 7 omhandlede undersøgelse bør attesteres. Attesten bør kun omhandle egnethed til arbejdet og bør ikke indeholde lægelige oplysninger.

V. Tekniske hjælpemidler og emballage.

11. Der bør i videst muligt omfang anvendes tekniske hjælpemidler for at begrænse eller lette manuel transport af byrder.

12. Emballagen til byrder, som må transporteres manuelt, bør være kompakt og af passende materiale og bør om muligt i egnede tilfælde understyres med håndtag og være således konstrueret, at den ikke frembyder nogen ulykkesrisiko; den bør f. eks. ikke have skarpe kanter, fremspring eller ujævn overflade.